Թիւ 495 Է. ՏԱՐԻ ՇՐՋԱՆ Ա. 1875 27 ՕՒՆԻՍ ՇԱԲԱԹ

ՔԻՒՐՏԻՒՍԹԱՆԻ ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԸ

Հրաշագործ Տիգրանակերտ Մկրտիչ Եպիսկոպոսը իր հրաշքներն ամեն տեղ ցցուներէ և լմնցնելէ վերջը՝ հիմայ ալ կը լսենք թէ Տիգրանակերտի մէջ ի գործ դներու երեր է։ Տիգրանակերտի մէջ ցոյց տուած հրաշքները են եղեր.

Ապշաչեաս մատնութիւններ.

Վարչութեան դէմ ըմբոստութիւն.

Սակարկութեամբ անարժան անձանց ձեռնադրութիւններ.

Իր կոչման ու օրհռչան ուխտին դէմ անհաւատարմութիւն.

Ռամիկ ժողովրդեան մէջ քար գայթակղութեան ըլլալ . . . եւն. եւն։

Մտածելու կրնայ այս մարդը հրաշագործ կոչուիլ, քանի որ միշտ և ամեն տեղ, համարձակ ու անվախ այսպիսի անօրէնութիւններ ընելով բնաւ չէ պատժուած։

Ինչո՞ւ այս հրաշագործին Տիգրանակերտի մէջ ցցուցած հրաշքներուն հաւատք չընծայենք. միթէ իր անցեալը մեզի ծանօթ չէ՞. միթէ այս այն հրաշագործը չէ՞ որ ասկից 12 տարի առաջ Պօլիս գալով և թաղէ ի թաղ ֆիւրտիւմթանը պիտի լուսաւորեմ ըսելով ապդէն 5–6000 լիրա ժողվեց և այնչափ մ՚ալ նուէրներ, դրեանք, եկեղեցական սպասք հաւաքելով վոխանակ ֆիւրտիւմթանը լուսաւորելու իր գրպանը լուսաւորեց։

Նաև Ապդը այս մարդուն խաբէութիւնը տեսնելով երբ իրմէ հաշիւ պահանջելու համար զայն Պօլիս կանչեց, այս հրաշագործը իսկոյն մէկ քանի ֆէնէֆէ անձանց օգնականութեամբը հաշուէտետար մը ցցուց Պատրիարքարանի և երբ տեսաւ որ այդ հաշուէտետարով ալ իր անհամար խարդախութեանցը տակէն չը պիտի կրնայ ելլալ, յանկարծ գիշերուան մը մէջ Պատրիարքարանի Տնտեսական խորհրդոյ Դիւանատան մնաւուկներուն

մէջէն, այդ հաշուէտետրը իր հրաշագործու-թեամբը համբառնալ տուաւ, և ետքը պղտէն այս հաշուով 50 հազար ղրչ. առնելիքէ՝ տէր ըլլալով սկսաւ ինքը դատախազ ըլլալ և տեսարակը պահանջել։

Ասոր վրայ՝ նոյն տաճկի վարչութիւնը-կատեղած որ այս մարդը Աղդին բնա-կիչ-ութիւնէն ջնջած մ'է, կամացուկ մը խնդիրը ծածկեալ ղալն դուրս ճամբեց։

Ինթերցո՛ղ, քեզի կը թողում մտածելու թէ՝ Աղդային կեդրոնական վարչութեան հետ այս տեսակ խաղեր խաղցող հրաշագործ մը՝ ինչե՛ր չընդունիր դատաստանի ոստիկ ժո-ղովրդեան մէջ. . . դուն այս բանը մտածելու բայ եղի՛ր, թող վարչութիւնն ալ այս անտե-ղու թեանց առաջքն առնելու համար՝ գիշեր ցերեկ միջոցներ փնտռելու եռեւէ ըլլայ։

ՀՈԳԵԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

(Շարունակութիւն տես էջ 494)

ԳԼՈՒԽ Գ.

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՀՈԳԻՆԵՐՈՒՆ ՁԵՒՈՑ ԵՒ ՏԵՍԱԿՆԵՐՈՒՆ ՎՐԱՑ

ՆԴ. Մարդկային հոգւոյ էական է այնչափ նուրբ՝ որ ասոր ոսկրական կարողութեամբն չտեսնուիր, մինչև որ հոգեբանական միջոցնե-րըն յարմարելով օդնեն, ղրօրինակ, մեր չունկը՝ տաք ջուրի հոգին և այլն չերմ օդի մէջ չենք կրնար տեսնալ՝ մինչև որ չերմ օ-դին տեղ ցուրտ օդն դայ, այսինքն մինչև որ օդն անօդրի կամ նրբանայ։

Հոգւոյ երեւնալուն, ձեւերուն, և հա-ղորդակցութեանց վրայով մեր չանքը դիւ-րացնելու համար՝ առնոյ վրայով յիշեալ Աղդան Քարաէք հոգեբանին ըրած հարց-մունքները և ստացած պատասխաններէն դիտաւորները հոս մէջ կը բերեմ. (տես Ալ-ֆան Քարաէքին հոգիներուն դիրքը. էջ 36 և յառաջադութիւն)։

ՆԴ. Հ-ԴՑ. Մինէ հոգիներն ունին ձեւ մը, որ որոշ սահմանուած և անփոփոխ ըլ-լայ։

Պ-Ա. Ո՛չ՝ ձեր աչաց. իսկ այո՛ մեր աչաց, երէկ կամիք՝ հոգին բոց մ'է, աստուերախա-ռըն լոյս մ'է, կամ երերացեալ կայծ մը։

Հ-ԴՑ. Մինէ ատ բոցն կամ կայծն ունի՞ որ և իցէ գոյն մը։

Պ-Ա. Ձեզի համար՝ կը պէտպիսանայ յա-կինդին (եագուտա) մինն գոյնէն մինչև լու-սափայլութիւնը, ըստ քիչ կամ շատ սրբու-թեան հոգւոյ։

ՆԵ. Հ-ԴՑ. Մինէ հոգիներն տեղէ տեղ անցնելու համար կարօտ են ժամանակի։

Պ-Ա. Այո՛, բայց այնքան արագ որքան է մտածութիւնն։

Հ-ԴՑ. Մինէ մարդուս միտքն չէ՞ նորա նոյն իսկ հոգին՝ որ տեղափոխի։

Պ-Ա. երբ միտքն տեղ մը փոխադրուի, նաեւ հոգին հոս է. վասն զի հոգին է որ կմտածէ. և մտածութիւնն է նորա հանգա-մանքն։

ՆԶ. Հ-ԴՑ. Հոգին որ մէկ տեղէ ուրիշ տեղ կփոխադրի, միեւ՝ անցած միջոցին հետա-սրութիւնը դիտէ՞, չէնէ առժամայն կփո-խադրի ուր որ կամի երթալ։

Պ-Ա. Մինն և միւսն. Հոգին խիստ լաւ կրնայ զանազանել անցած տեղւոյն հետաս-րութիւնը, իսկ սոյն հետաւորութիւնն ալ կրնայ բոլորովին ոչնչանալ. որ առաջ դայ հոգւոյն կամքէն, նաեւ նորա շատ ու քիչ սրբեալ ըլլալէն։

Հ-ԴՑ. Մինէ նիւթական բաներն կարդի-լե՞ն հոգւոյ փոխադրութիւնը։

Պ-Ա. Ո՛չ, հոգիներն կթափանցեն ամեն բան, օդը՝ հողը՝ ջուրը, նաև կրակը մատ-չելի են հոգիներուն։

ՆԷ. Հ-ԴՑ. Հոգի կոչուած ճիշդ էակն մե՞րկ է թէ՝ ոմանց ըսածին պէս՝ մաշկով մը պա-տատեալ։

Պ-Ա. Հոգին պատատեալ է մաշկով մը՝ որ ձեզի համար գոլորշիքով բաղկացեալ է, իսկ

մեզի համար տակաւին խիստ թանձր է. միանգամայն բաւական գոլորշիով է, որպէսզի կարենայ թանձրանալ մթնոլորտին մէջ և փոխադրիլ հոն որ կամի։

ՄԼ. Գնեցէք. ինչպէս որ պատուղի մը հունտըն կեղեւին կապակցող մաշկ մը ունի, նոյնպէս ալ մարդուս Հոգւոյն և մարմնոյն մէջ մաշկ մը կայ որով հոգին պատատեալ է։ Ե՞թէ հոգեմաշկ կոչենք զայն (որուն գաղղիարէնն է ԲԼՐԻՈՒՐԻ՝ կարծեմ թէ մեզադրելի չենք հասարելը։

ՄԹ. Հ–ԷՑ. Հոգին ո՛ւակից կ'առանայ այդ կենսանիւթական մաշկն։

Պ–Ր. Իւրաքանչիւր (երկնային) դուռնդին ընդհանուր հեղատուին մէջ, ատոր համար ալ՝ անոնց դուռնդերուն (աստղերուն) համար՝ հոգեմաշկին մի և նոյն չէ. և Հոգին՝ փոխադրուելով՝ մէկ դուռնէ միւս դուռնան երթալուն կփոխէ մաշկը, ինչպէս դուք կփոխէք ձեր հագուստը։

Հ–ԷՑ. Ուրեմն՝ վերհագոյն աշխարհներու մէջ բնակող Հոգիներն երբ որ՝ ի մէջ մեր դիջանին՝ միթէ աւելի՞ թանձր հոգեմաշկ մը կ'առնեն։

Պ–Ր. Պարոին պատասխել ձեր նիւթերուն. ատիկայ ըսինք ձեզի։

Կ. Հ–ԷՑ Հոգւոյն ատ կենսանիւթական մաշկին կրնա՞յ արդեօք առ երեսս երեւնալ որոշեալ ձեւերով և տեսնուիլ։

Պ–Ր. Ա՛յո՛, Հոգւոյն ուզած ձեւով, և այդպէս կերեւի ձեզի երբեմն թէ՛ երդի և թէ՛ արթուն ատեն, և կրնայ սառնալ տեսանելի և չօշափելի ձեւ մը։

ԿԱ. Հ–ԷՑ. Միթէ Հոգիներն իրենց մէջ հաւասա՞ր են՝ թէ ունին որ և իցէ դասակարգութիւն մը։

Պ–Ր. Զանազան դասերու կը վերաբերին ըստ աստիճանի կատարելութեանց՝ որոնց հասած են։

(Շարունակելի)

ԽԵՆԹ ԱԲՐԱՀԱՄ

ԵՒ

ԽԵՂՃ ԻՍԱՀԱԿ

Հունդարայի Շայօ անուն Ցաղցպանի մը խելքին փչելով՝ իր դործած աններելի մեղացը թողութիւն դանելու միօք՝ կուղէ իր միանձին պատանեակը խողխողել և Աստուծոյ զոհ մատուցանել։

Ցաղցպանին կինը մայրական դորովանօք այս նոր–Աբրահամուն միտքը դարձնելու համար կսկսի համոզել իւր էրիկը որ՝ այդպիսի վնասարակար և Աստուծոյ բարկութիւնը գրդռող դիտաւորութենէն ետ կենայ. առարկելով թէ՝ Աբրահամու ըղհաբերութիւնը աւելի հնազանդական դաս մ'էր քան թէ պարզ մանկասպանութեան խորհուրդ մը։

Երբ կինը իր համոզական խօսքերը կը շարունակէ, կը տեսնէ որ՝ ազդեցութիւն մը չընկնէր ըսած՝ էրիկը իւր սուր կացինը աւելի սրելու կզբաղի, ուստի դրացւոց և ոստիկանութեան օդնութեանը դիմելու համար աղաղակելով դունէն դուրս կը նետուի։

Ցաղցպանին ալ ուղած բանը առանձին ձնաձն էր, աճապարանօք անուշ քնոյ մէջ ընկղմած տղուն քովն մօտենալով՝ խեղճին դլուխը ի մի հարուած երկանաքարին տակը արիւնլուայ կը ձգէ։

Երբ ոստիկանք և դրացիք կը հասնին՝ զոհաբերութիւնը կատարուած և Ցաղցպանը դուարթերեսիկը դտնեն։ Ուստի ալ երկար քննութեան հարկ չըտեսնուելով՝ այս նոր օրինակ Աբրահամը 10 տարի չղթայակապ բանտարկութեան կը դատապարտուի,

Այս տեսակ ըղհաբերութեանց վարձատրութեան անմիջական ըլլալը՝ այս երկրորդ փորձով աւելի հաստատուեցաւ, քանդի Աբրահամու ի քթթել ական երկնաւոր խոյ մը նուիրուելուն պէս՝ Շայօին ալ արդարութեան պատուհասը հասաւ չանթի պէս՝ որոնց իր դործած աններելի մեղաց համար 10 տարի

չղթայակապ բանակի դատապարտուելով երկրորդական օրինակ մը եղաւ աչխարհի առջեւ։

Ասիկայ Ս. գիրքը ծուռ մեկնողներուն աղուոր օրինակ մը կրնայ ըլլալ, որոնք ըստ քրմայ հոս հոն քարոզութիւն ընելով Աստուծոյ նուիրատուութիւնը սպանութեան մէջ ըլլալուն վրայ անխղճաբար վարդապետութիւններ կ'ընեն և միշտ ալ ընելու եռեւեռն են։

ՀԱՎԱ–ԹԷՊՏԻԼԻ

1.

Ա՛հ, ան Պօսան, խարազեղի հին Պօսան,
Ուր մեղի պէս անխելքներէն կուտ կ'օրսան,
Ոսկի կ'առնեն հաւ կուտան չարունակ՝
Մեռնիլ կը խազանք անոնք կ'առնեն մեր ֆրսան։

2.

Թէլէֆէֆը միշտ վեր ու վար կուգայ կոր,
Շատն ալ ատոր պատճառն Հէրէֆ է կ'ըսէ կոր.
Առնողն ալ շատ, ծախողն ալ շատ, լոկ հաւ՝
Խելքերնիս ալ հաւալանիլ կըլլայ կոր։

3.

Որ ըստ օրէ խազայողներն աւելցան,
Տարէ տարի խանֆիները էօթոդան.
Տուն չի մնաց որ չը վիլի այս խազով՝
Պանէրներուն էօթանները լեցուեցան։

4.

Ասով հանդերձ այս մարդիկը արդար են.
Ամեն օր վանք եկեղեցի կը վազեն.
Վէրէն՝ վրէն՝ խունկ կը ծխեն սուրբերուն՝
Կուգան խանը պալընները կը թալլեն։

5.

Աստուածավախ Քրիստոնէ ըլլալով
Խաչելութեան առջեւն ինկած ու լալով,
Կը պաղատին յայոդ թէլմը առնելու՝
Ու նոր խոխա կաղապտելու այն թէլով։

6.

Կիրակի օր խանութի սենեակ չ'են բանար,
Ամեն ազգաց, տօնին ալ խան չ'են մտնար,
Մինակ կարգաւ դրանն առջեւ կը սպասեն՝
Շալէն կրնան, ու չը սթաւած թող չեն տար։

7.

Բայց մենք գործի օրերուն իսկ կաշխատինք,
Խենթի նման ցաթկռտելէն կը ճաթինք,
Մէկ վարպի համար ֆնթլը կը նետենք
Ու շատ անգամ ծոմ ու ծալատ կը սահկինք։

8.

Պուչըտալէն ձայներնիս ալ կը մարի,
Կռիւ կելլայ, վարժուհեցանք շատ լի,
Թէյէմ, Խոմրոխ, նոր օրինակ էֆֆնտիներ՝
Կը մարսենք որ օրական մը յարմարի։

9.

Օբէնյօն կըսեն կանցնին չատերն ալ,
Ձալե կելլայ կոր այդ խենթ–խելառ կարծիքն ալ.
Տէօղ խոսրոյին էպուճան է աս խաղը՝
Ենք կուտան որ՝ վրայ առնեն քսակդ ալ։

10.

Ալ խելքերնիս գլուխնիս եկաւ ղշլացինք,
Իսկ ելլեն քիչ մը ստակ պահեցինք,
Որ Ալէֆ–Տէղ երթանք հաւ բէկոզնէ,
Ալ Պօսային հին հաւան չա՛տ կլլեցինք։

ՈՒԶՈՒՄԱՅՈՎ — ՆԱՄԱԿ

Մէկ երկու օր իրարու վրայ եկած սաստիկ անձրեւներէն տան մը կղմինտրները աւերուելով՝ երբ տանուտէրը թաւան իչլիկէն քերէմիտլիս կ'ելլէ՝ կը տեսնայ որ օճախին պաճային վրայ ահագին մեծութեամբ ուշումա մը փաթթուած է։

Ուշումային մեծութենէն և վրան որոշ տեսնուած գրերէն հետագրգռուելով՝ մարդը ակնոցը գլխէը կ'անցնէ և կ'սկսի կարդալ։

« Նօնօչում »։

Իբր հաճիաստան պէրի ուշումա վասըթասըլըլա պէրպէրիմիզէ կէօրիւշէրէք, կէճէ վագթը հըրսըզ կիպի՝ պէրպէրիմիզէ մէք-

թուպ ալըպ վերմէքտէն դուրթուլտուք ամ մա՝ դօրդարըմ քի պիր կիւն պու ուչուրտուղումուղ ուչուրմալարըն պիրպիրինէ սարըլըպ՝ օնուն պունուն քիրէմիտլերինին իւսթիւնէ տիւշմէսինտէն նադայը էլէ վերէճէյիղ։

Պու հաֆթա պէն իւչ՝ սէն իսէ տէօրթ ուչուրմա ուչուրտուք, պէն սէնին ուչուրմանը պէնիմ ուչուրմամդա ալտըմ, դուսուր իւքի թանէն վիչէնինքինէ սարըլար, տէֆա պէնիմ եօլտաշըղըմ ուչուրմատան հիչ պիր ճէվապ ալմատըմ, էյէր աքսի կիպի պաչդա դըղլարընքինէ քարըշմըշտա, իչ արտպ սաչը կիպի օլաճադ տա նէ սէն սէօքէպիլէճէքսին նէ տէ պէն։

Շէքէրիմ. պու կիպի նադիք քէրթէլէրոէ չօդ ույանըք տավրանմալը, պու եէզիտ ուչուրմա մէքթուպա պէնզէմէդ, սըդը պիր րիւգիար կէօրիւնճէ կիտէր պապամըն քիրէմիտինէ տիւշէրտէ՝ սօնրա պիրպիրիմիզի ալըպ գաչաճաղըմըզ մէյտանա չըդար։

ԺՕՒԺ

Երբ մարդը ընթերցումը կ՚աւարտէ իր աքլնուն գլխէ եկած բլալը մտաւերելով՝ ուչուրման կրնակը զարհուճ չիտակ աղչկան մօրը տունը կը վազէ և ձեռքի այդ ահագին փաստովը՝ աղչիկնուն մայրն ալ, այնքի Մինաս ախպարըն ալ մէկ ջրով լուալէն յետոյ այն ուչուրմային հաստատկէկ փայտերուին ալ աղտոտիկ ձեռ մը կը քաշէ աղչիկ փախցնող իր վարպետորդի ձօրճիին։

ՄԻՍԻՒԼԵՐ

Ֆարգընտա՞մըսընըզ, պիլմէմ։ Մաատամ Անկօ չարգասընը գօյան մատամլար վէ մատմուտաղէլէր, Զինլիլեր կիպի սաչլարընը գալընճա էօրիւպ՝ արդալարընտա տօղրու պըրադըյօրլար։

Րէճա էտէրիզ, չու մօտանըն տա միճիտի օլան հէր քիմ իսէ՝ ինա սօրսանըզ քի՝ Մաատամ Անկօնուն չարդա գօտուղունու ճճապա հանկը թէատրօնուն չէնտասընտա կէօրմիւշ, օնտանտա գաթինագար՝ Էվրօպա-քեարի կուսթօյա Զինլարի սաչ նէ՞ մինտիպէթ ալընը քի՝ էլալէմէ տէլի սաչմատը կիպի մօտալար խոթխոթալ էթտիրիյօր։

Էյէր պու էհլի բօլիթիք չարգաճը՝ չարդասընը խոթխոթալ իթտիրէրէք, նիյէթի Էվրօպայընա Զինի պիրպիրինէ պաղլամադա՝ էվվէլ էմիրտէ Էվրօպայա Զինին արտասընտա պուլունան տաղլարը, տէնիզլէրի, օրմանլարը, օվալարը գալարմալը՝ սօնրատա կիտիպ քէնտիսինի թիմարհանէտէ պաղլամալըտըր։

Ամթըք պու իսթտարըն իւղէրինէ պիր ատյա գատար չարգալարըն իւսթիւնէ պիրէր տէ ղէնէյ մօտասը չըգմազտա՝ մօտա մուճիտինին նամուսունու վիգայէ էտէն մատամլարըն վէ մատմուտաղէլէրին չանընա եաղընքա՛ր օլսուն։

ՄԱՏՄՈՒԱԶԵԼԼԻՐ

Կէօրի՞յօրմուսունուզ պիլմէմ իտարէյի էլէ ալան ֆէճ վէ չէ՛ մուսիւլեր, գուսմայը աղ վէ պահասը ուճուզ մօտալարա իրիսպար էտիպ՝ ատէթա սէթրի եէրինէ մէքթէպ չօճուղու չաքէթի կիյիյօրլար։

Համատա չաքէթինտէ օ գատար գըսսասընը սէչիյօրլար քի՝ սըրթլարընտան քիրլի կէօմլէքլէրի իւքի բարմադ տըշարը տիւշիւյօր։

Էյէր պու մօտանըն տա միճիտի պօլ չալվար վէ բալթօ կիյինլէրէ նիսպէթ օլսուն տէյի պու չաքէթի իհտաց էթմիշէ՝ օլսու օլաճադ, եէնի մօտա բանթալընլարըն փաչալարընըտտա գըսալթըսըն քի՝ պարէ ֆէճ վէ չէ՛րիմիզին եաղը չափդընլարընտան հիչ պիր ֆարգլարը օլմասըն։

ՄԱՏՏԱՄԱՂԱՐ

Սիղէ հիչ պիր իպրէթ կէօսթէրէճէյիմիզ եօ՛ղ։ Սիղին մօտանըզըն պիր նըսֆը միւսիւլէրին՝ տիկէր նըսֆըտա մատմուազէլլէրին մծտէլինտէն տիր։ Վադթըն կիտիչինէ կէօրէ, հէր թիւրլիւ րէնկէ կիրիպ չըգըյօրսունուզ։ Ալլահ սէլամէթ վէրսին, էվ էյիտէ հադըշարրը յօրսունունուզ ամմա՝ միւսիւլէր կիպի տիւքեան թէզկեահընըզ, մատմուազէլլէր կիպի թրախտուանընըզ օլմատըզընտան՝ քիմպիւիր էվլի օլտուղունուզ հալտէ դօճանընզա՝ տուլ օլտուղունուզ հալտէ պապանըզա նէ՛ ճէվրուճէֆալար էտիյօրսունուզ։

Էյ

Գալպի չադալ թաշը կիպի սէրթ, պի վէֆա, կաթատար, ալլահտան դօրդմազ, զալիմ, մէրհամէթսիզ, ինսաֆսըզ, նիհայէթ ճէլլատըմ օլաճադ Անտօն։

Ադըպէթ ֆիլքրիմտէն կէչէն վէ կէճէ կիւնտիւզ պէնի րահաթսըզ էտէն տիւշիւնճէլէրիմ կէլտի չըգտը։ Պաշդալարըն իւզէրինէ կիւլէրքէն, էլլէրէ կիւլիւնճ, տիլլէրէ տէսթան, մահալլէլէրէ թէճճալ օլտուսմ պէնի պըրագըպ պաշդասընը սէվմիինի արթըզ Սիմիթճի արնավուտլարըն աղզընա տա տիւշմիւշ։ Հիչ տէյիլտէ պիր ատամ չունու տիւշիւնմէլիքի, եէտի սէնէ պիր դըզըն ատընը չըգարըպ՝ սօնրատա, «նէ՛ եաբայըմ, պապամ դայըլ օլմայօր» տէյէրէք էլ չէքմէքչալլահտան րէվա՛մըտըր, ա՛ ինսաֆը եօգ Անտօն. օ քի պապանըն էմրինտէն դըլ փայը այրըլամայաճագտըն, վէ օնուն րէյինտէն տըշտըը չըգամայաճագտընա, նի՛չին պանա չալըմ էտիպ, «պանա քիմսէ գարըշամազ. Լուցիգամ եանըմտա օլմատըքճա, տիւննէա պանա գընտան օլուր, նէմէք պանա հարամ օլուր, կէնճիլիմ պանա հիւք օլուր» տէտին, նիչին պաւնուտա տէտին վագթի հէմ սէնի հէմ պէնի աղլամըն։

Հա՛նիյա, օ մուհապպէթ չիմտի նէ՛րէյէ, 30 տէֆա սըր պահարանճը վիչինէյ սանա մէքթուպ կէօնտէրիյօրումտա, նէ տէրսին, պիր գարշըլըղընա նայիլ օլամայօրում։ Հիչ պիր չէյէ եանմամ, սատէ եիւրէյիմ չունա եանապքի, պարէ պապանըն սանա նշանլամադ իսթէտիի դըլ պիր չէյ օլա՛ . . . Բաւուրնա դօլու, օտուն պաճագլընըն պիրի. ամա նէյիմիչ կինա՛յա ք . . . նին դըզըյըմըշ։ Պիլմէմքի, դըզըն չէօհրէթինէ թամա էթտին իսէ, դըզը՛յլամը նըշանլանաճադըն՝ եօղատա պապասըյլա մը։ Ֆուդարէյիշ տէյի կիւնահքեա՛ր մը օլտուք. խօրեա՛թ մը օլտուք. պայա՛ղըմը օլտուք. ալլահա չիւքիւր օլտուքճա պիղիմտէ պէզի պաշը, քիպար, նամուսլու էթրաֆըմըզ վար. օլտուքճա պէնիմտէ պապամըն վագթիյլէ հայրիէթի վարըմըզ. Տօ՛ Մննիկ տէյի բարմագը կէօսթէրիրլերիմիչ։ Ամմա պիլիրիմ, օ սէնին օյուլասը կէօզլէրին փարա տա, լաքին էյի պիլմիչ օլասըն քի, սէնէյէ վարմատան փարայը թիւքէթմիքտէն սօնրա, օրթատա ալտըղընը դըզըն մուշմուլա սուրաթը գալաճագ սըր։

Եալընըզ չունա չաշըյօրում քի, չու հիչ պիրինինէ պէյէնմէյէն վէ լուստունկայա պիւլէ մահանա գօյան Անտօն, նա՛սըլ էօյլէ քէբաղէ դարըյը դօլթուղունա վուրուպ, պահչէյէ մահչէյէ, Գօնդօրտիայա, Գուօատանա կիրիպ չըգմայա ճէսարէթ էտէճէք տիր։

Շիմտի գալգար, «նէ՛ եաբապիլիրիմ, ադապամընը էմրի պու տուր, պէն օնուն սէօղիւնտէն չըգամամ, դիմադաւճուլթին էտէմէմ» տէրսէն, պաէթա ալթը տէրիք չիւրէ գալայ էթմէյէ պէնըէր. տիւննէատա գահէր պիւրթիւն էվլէնէն տէրիգանըլար ադապալարընըն, անալարընըն սէօղիյլէ էվլէնիյօրլար. նէ՛ պօշ լագըրտը. օ վագթիյլէ իմիչ, չիմտի էօյլէ աղապալարա, մամալարա դուլագ տուան պինտէ պիր պիլէ գալմամըշ տըր։

Էյէր սէնին մահանան աղապան քսա՝ ան-

ռան դօլայ նէ՞ օլապիլիր։ պիր ապա հօշ վագթընը գօլլայըպ՝ «աղապա, նաֆիլէ պանա դըզ ապամա, պէն քէնտիմէ լայըզ օլանը պուլմուշում» տէրսին. պիրազ եալ-վարըը, եագապըը կէօյնիւնիւ էտէրսին, տղ-լընը չէլէրսին. պապա դըսմը էվլատընա գարչը տուրսա տուրսա, րէք րէք 1–2 կիւն տիւր, նիւզաէն սէրթ կէօրիւնիւր ամմա գալպի սիւնկէրտէնտէ եումուշագ տըր։ ե՜ֆ, էյէր ինսան էտիպ սանա էօրֆ կէօսթէրիրսէ, իքիմիզ պիր օլուր կիդիճէ պոսակ օլուրուզ. չիմսի միլլէթ իքիյէ պէօլիւնմիւշ տիր, պիրի պոսակ իմմէզսէ օ պիր թարաֆ հազըը, օ վագթի իչի եօգսա, վարսըն աղապան սանա «սէնի էվլատլըգտան րէտսա էֆտիմ, միրասընսան մահրում էֆտիմ, ֆիլան ֆէսթէքիզ էֆտիմ» տէյէ գուրսա մասալլարը օգուսուն, պիր այսան նարկընը ալ, իչէ ատամ տիւչիւրիւր հըրսընը էնտիրիրիզ, հահուտա տահա տօղրուսուս, աղապան էվլատ արզուսույա էֆէնտիլէրի թունթուրսուպ պիզի արաթըրմայա չըգըչըը. չըգըչմաղսա տա պիլէ, պիզ անադոլուդի կիպի կիտիպ այադլարընա գարանընճա օրֆըրը գօր, կէօզլէրի տօլսր, նէ էտէճէյինի չայըրըր, անիտէ կէլէքէնլէրի սույա էնտիրիր, րիզա վէրիր, հիմայէ էտէր, պէլքի էվվէլքինտէն տահա գիյատէ պիզի սէվէր։ էօյլէ եա՛, իքի անմեղլէրին թեճճուֆթիւնունու կէօրէն պապանընը գալպի թաչտան պիլէ օլսա, օնու էվլատընըն կէօզ հաչլարը բամուզա չէվիրիր։ Համթա էֆթաֆը տավամը օլուր. նամուս պէլասը իչին չարնայար մէճպուր օլարագ, գապահաթա կէօզ դըրըար, վէլ հասըլ ճանըմ, հիչ էֆթընագ տան այրըլը՞մը։

Հայտէ ֆարզ էտէլիմ քի աղապան սէնի տահիհտէն րէտսա էտիպ, բարասըզ բուլսուզ պըրագտաճագ. իչթէ էյի եա, բասլայը նէ՞ հարաճագսընը, պէնի էտինմէքլէ տիւնեանընն մալինէ մսիւք օլսուն սայըլմա՞զ մը. սէնի էտինիրսէմ արթըզ պէնիմ կէօզիւմէ պաչգա պիր չէյ կէօրիւնմի՞ւր միւ, պէն չալըշըր սէնի պէսլէրիմ, սէն տօսթլարտան էօտիւնճ մէօտիւնճ ալըպ պէնի պէսլէրին, «պիր էլին նէ՞սի վար, իքի էլին սէսի վար» տէրլէր։

Բատալտա քէնտի անասընա պու եօլու թուրթուպ իսթէտիի դըզը ա՞լմասը մը. հա՞նը, նէ՞րսէ գալսը անասընըն քիւրէքէ պինմէսի. չիմսի՝ «կէլինիմ» տէյիպ օլանճա ագլընը օնուն ուպրունա սարֆ էտիյօր, մալինի միւլքինիւ պէյէնմէտիի կէլինինէ պաղըշլատը. արթըզ պուտա պէօյլէ օլունճա, սէնին՝ աղապանը սէպէպ թունթուշուն պօշ մահանա տէյի՞լմի տիր։ Զարարը եօդ, օլսու օլաճագ, պէն քէնտի անընմըն եագըրընը չէքէրիմ ամմա, Ալլահատան իսթէրիմ քի, սէնին պանա պու չէքտիրտիղին խեղճուրթիւնսար, սէնինտէ պաչընա կէլսին. չիւնքիւ սէնին սէպէպինտէն, քիմսէնին նիւզիւնէ պագմայա ճէսարէթիմ օլմայօր, նէրէյէ կիթմէմ, հանկը ժամա վարսամ, ատէթա տիլլերինէ եզպեր էֆտիլլեր, «իչթէ Անտօնիւնի՞քի կէլսի» տէյօրլար։ Ա՛հ ինսանըը եօդ զալիմ, հայտէ չու պէնիմ կիպի եիւրէյի թէմիզ պիր զըզը ալտտթասըն տէյիմ, չու էֆտինին եէմինլէրիլ Սուրըլարը, Աստուածամարը ալտտթարպընը նէ՞րէյէ գօյալըմ. օ՛ թիւյլերի գապարթըրան եէմինլէրտէն հիչ գօ՛րդմատըն մը սէն։

Պիր կիճէ պալօնուն գարըսընտա «էյէր սէնի ունուտուրսամ, Ալլահտա պէնի ունութսուն» տէյէրէք էֆտինն եէմինտէ արթըզ սէնի չարըմատըյըտա, սէնին հիչ պիր կաղէպտէն գօրգաճաղըն եօդ տուր։

Ճօշտում տա մէքթուպումու պիթիրէմէյօրում։ Շու պիր թադըմ մայթապճըլարըն պէնի օրթալատըքլարընը կէօրէրէք նինհայէթ վէրտիմ գարարը իճրա էտիպ՝ սանա «էյվա՛հ» տէտիրթտիրէճէյիմ ամմա՝ սօն փիւշմանլը՛ք ահճէ էֆտէյիպ, գուշ էլտէն ուչմուշ օլաճագ տըր, իչթէ կէնճ պու տատպահ գօնչու գըզլարը պէնի չէքիչտիրէրէք, «գուզում,

վուցիքա, Սուրբ Անտոն կելիյօր, աճապա ասքէնիչ նէ՞ վադելի» տէմիլէր ատ կէնէ պէնի թավանա որչրաթարլար։

Պագ Անտոնճուղուա, իլթէ պու մէքթուպում ոն տուր, էյէր կէնէ պու մէքթուպումա պիր ճէվապ վէրմէղ, եահուտ մէյտանա չըգմազան, քէնտիմի սիւլիւմէնլէ ղէհիրլէյիճէյիմ պիլմիշ օլասըն։ Էյէր պու ղէհիրլէմէք սէօզիւմ ինանմազան, իլթէ Տուտում հայաթտա, կէ՛լ ատ սօր. քէնտիմի դույուա ամարըմ տէյի՝ գօրգուտունտան կէճէ սապահա գատար ավրատաքի դույունուն եանընտա պէքճիլիք էտիյօր։

Սև-ևե-Ֆէ-լե ֆէնոքնէնէ
Ըվևճ եֆեճե օլճ
ֆէև-յէ ասպէ֊ ֆեվ էե-լէ֊ ճոքնէն
ԼՈՒՑԻՒՔԱ

ՆՈՒԱՓ ՕՄՄԱՆԵԱՆ

ԹԵՐԹ ԿԻՍԱՄՄԵԱՅ

Ա Ր Ե Ւ Ե Լ Ե Ա Ն Ե Ղ Ա Ն Ա Կ Ա Ց

ԲԻԱՆՕՅԻ ԵՒ ՈՒՐԻՇ ՆՈՒԱԳԱՐԱՆԱՑ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ

Ազգային երաժշտապետներէն, համբաւաւոր եղող Նիկողոս և Յակոբ Ս. Թաշճեան եղբարց աշխատասիրութեամբ լոյս ընծայուած սոյն նուագատետրին արդէն Ա. Բ. Գ. Դ. հնդետասնօրեայ թերթերը մաքուր տպագրութեամբ հրատարակուած ըլլալով կը ծախուի Հայ դրավաճառաց և մանաւանդ պէս Գավաֆեան և Պաղտասարեան պարոնայց դրավաճառատունը։

Սոյն Նուագ Օսմանեանի մէջ կը պարունակուին Արեւելեան զանազան եղանակներու վրայ եղած ԿԷԶԻՆԹԻՆԵՐ, ԲԻՇԼԻՎՆԵՐ, հին ու նոր ՇԱՐԴԻՆԵՐ, և երբեմն ալ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ եղանակներ։

Սոյն եղանակայ բիանօյի և ուրիշ նուագարանաց վրայ ադդած դիւրութիւնը ամենուրեք վարձուած ըլլալով հարկ չի մնար մեր կողմէն աւելի բան մ'ըսել։

Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է՝
24 նուագատետրի համար 80 ղ կանխիկ։
12 » » 45 » »
իւրաքանչիւր տետրը մէկ քառորդ մէճիտ։

Յաորագրութեան տեղին է Նուրի-Օսմանիէ ճաատէսին, դարալը ֆուրունին կարգը, թիւ 41 Նուագ. Օսմանեանի դրասենեակը։

ՏՕՔԹԷՕՐ Մ. ՓԱՓԱԶԵԱՆ

Փարիզի բժշկութեան վարժարանին մէջ իր ուսմունքը աւարտած և վկայականն ստացած ի Պոլիս վերադարձած է. այժմ իւր բնակութիւնը հաստատած է ի Գալաթիա, Հայոց եկեղեցւոյ փողոց թիւ 12 տունը, ուր պատրաստ է ամէն օր մինչև կէս օր հիւանդ ընդունիլ, և երեքշաբթի օրերն ալ ձրի դարմանել։

ՏՕՔԹԷՕՐ Մ. ՀԷՔԻՄԵԱՆ

Իւր բնակութիւնը հաստատած է Օրթադիւղ Թաշ-վերտիվէն փողոց թիւ 2 տունը, ուր ամեն առաւօտ և ցերեկ կրնայ հիւանդ ընդունել և ստացած ժամերն ալ հիւանդաց այցելութիւն տալ։

Մամլոյ իւրաքանչիւր չորեքը 32 օրինակ է։
Տպարագրութեան տեղն է Պոլիս, Զինճիրլի խան վերի յարկ թիւ 18։
Դուրս երթալիք թերթից փոստայի ծախքը առնողին վրայ է։

Շորեքշին գինը դահեկան կանխիկ	60
Կիսաշորեքը » »	30
Մէկ թիւը փարայ	30
Փոխադրման տուրն է դահեկան	2

ՇԱՐԱԳԻՐ-ՏՆՕՐԷՆ
ԳԷՈՐԳ Ե. ԱՑՎԱՑԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ս. Դ. Վարտիգպաճեան եւ Ընկ.
ՐԻԶԱ-ՓԱՇԱ ԽԱՆ ԹԻՒ 3